Dosarul nr. 1-243/2025 1-24150221-38-1-10122025

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

05 iunie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Doina Condrea
Cu participarea:
Procurorului Anatolie Bunduchi
Apărătoriii inculpaților Ion Șova
Ghenadie Bulhac
Reprezentantul legal al inculpatului Mariana Stratu
Inculpaților Perju Dumitru
Anton Dionisie
Pedagogului Natalia Cemîrtan

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Perju Dumitru Gheorghe, născut la *****, IDNP *****3, domiciliat în satul *****, raionul Telenești, celibatar, elev a IX-a gimnaziul ”Valeriu Cordineanu” din s. *****, r-nul Telenești, nesupus militar, anterior necondamnat, cetățenia Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, de învinuire a lui:

Anton Dionisie Igor, născut la 2*****, IDNP *****, domiciliat satul *****, r-nul Telenești, studii gimnaziale, moldovean, nesupus militar, fără persoane la întreținere, anterior necondamnat, cetățenia Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal,

Procedura de citare a fost legal executată.

Termenul de judecare a cauzei: în instanța de fond 31.12.2024-27.05.2025;
în instanța de recurs: 17.06.2025 – 13.11.2025;
în instanța de fond 02.02.2029-05.06.2026;

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Perju Dumitru la data de 19 noiembrie 2024, între orele 01.00-03.00, împreună și de comun acord cu minorul Anton Dionisie, intenționat, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, din stradă, de lângă gardul gospodăriei lui Balan Boris, situată în satul Negureni raionul Telenești, au sustras șasiul metalic al unei remorci de model PTS 4, ce-i aparține acestuia, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material în sumă de 12000 lei.

Prin acţiunile sale intenționate Perju Dumitru a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), din Codul penal, cu semnele calificative: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către două persoane*.

1.2. Tot el, la data de 19 noiembrie 2024, după orele 03.00, împreună și de comun acord cu minorul Anton Dionisie, intenționat, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber au demontat și au sustras poarta metalică formată din două piese, instalată la intrarea în gospodăria lui Taburceanu Sandu, din satul Chițcanii Vechi raionul Telenești, prin ce i-au cauzat proprietarului un prejudiciu material în sumă de 20000 lei.

Prin acţiunile sale intenționate Anton Dionisie a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), din Codul penal, cu semnele calificative: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către două persoane*.

2.2. Anton Dionisie la data de 19 noiembrie 2024, între orele 01.00-03.00, împreună și de comun acord cu minorul Perju Dumitru, intenționat, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, din stradă, de lângă gardul gospodăriei lui Balan Boris, situată în satul Negureni raionul Telenești, au sustras șasiul metalic al unei remorci de model PTS 4, ce-i aparține acestuia, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material în sumă de 12000 lei.

Prin acţiunile sale intenționate Anton Dionisie a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), din Codul penal, cu semnele calificative: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către două persoane*.

Privind procedura de examinare a cauzei.

3.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie au înaintat cereri, semnate autentic de aceștea, contrasemnate de reprezentanții legali și a apărătorii acestora, prin care au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, indicând că recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunosc vina în săvârșirea infracțiuni incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

3.2. În ședință de judecată, inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie au confirmat veridicitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, reiterând că recunosc vina în comiterea faptei incriminate.

La fel, apărătorul Ion Șova și reprezentantul legal Stratu Mariana, care acționează în interesele inculpatului Perju Dumitru, apărătorul Ghenadie Bulhac, care apără interesele inculpatului Anton Dionisie, în ședință de judecată au confirmat autenticitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, Anatolie Bunduchi în ședință de judecată a considerat posibil admiterea cererilor și examinarea cauzei în procedură simplificată.

3.3. Instanța de judecată atestă, că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal

prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată, remarcând faptul că semnătura inculpaților **Perju Dumitru** și **Anton Dionisie** din cererile întocmite sunt autentice, susținute de aceștea personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestor cereri, prin care inculpații recunosc fapta incriminată lor, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimii au solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererile inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererilor inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpaților este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în spețe este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tăcit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpații au înaintat cerere autentice în acest

sens, au susţinut-o în prezenţa apărătorilor și a reprezentanților legale desemnații, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziţia inculpaților în şedinţă de judecată.

4.1. În şedinţă de judecată, ***inculpatul Perju Dumitru***, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false a indicat că în anului 2024, se afla împreună cu Anton Dionisie în satul Negureni. În timpul nopții, aceștia s-au deplasat la un magazin cu program 24/24, iar la întoarcere au observat sub un gard rama unei remorci de tractor. Fiind cu motocultorul, au luat rama, au încărcat-o și au transportat-o la domiciliul bunicii. Ulterior s-au deplasat în satul Chițcani, la o casă despre care nu este locuită, de unde au luat porțile gospodăriei. După asta au mers la domiciliul bunicii sale, iar în ziua următoare rama a fost tăiată și predată la un punct de colectare a metalului uzat. Referitor la porți intenționau să le predea la metal uzat, însă ulterior s-au răzgîndit, temîndu-se că vor fi denunțați la poliție, motiv pentru care au decis să le restituie. A mai menționat faptul că evenimentul a avut loc înainte de hramul satului Negureni, în perioada toamnei 2024. Se căiește sincer și îi pare rău de cele comise.

4.2. ***Inculpatul Anton Dionisie***, în ședința de judecată, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că nu-și amintește exact data producerii evenimentelor, însă aceasta au avut loc aproximativ în toamna anului 2024, în satul Negureni, raionul Telenești. Se afla împreună cu Perju Dumitru, iar în timpul nopții, aproximativ după ora 02:00, din apropierea unui gard au luat rama unei remorci, pe care au transportat-o la domiciliul bunicii lui Perju Dumitru. A mai declarat că s-au deplasat în satul Chițcanii Vechi, de unde au luat două porți de la o gospodărie, pe care asemenea le-au transportat la domiciliu bunicii lui Perju Dumitru. Totodată a menționat că remorca avea aproximativ 300 kg, aceasta fiind tăiată și transportată cu o căruță la punctul de colectare a metalului uzat, iar porțile au fost transportate cu un motocultor. Se căiește sincer și îi pare rău de cele comise.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

5.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților le-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* și *„cauza”* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţele de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

5.2. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie își recunosc vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpați:

- ***declarațiile părții vătămate Balan Boris*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* locuiește în satul Negureni raionul Telenești împreună cu soția. Este pensionar. Deține cotă de pământ încă de pe vremea colhozurilor. Astfel, după destrămrea asociaților agrigole din localitate, fiecare membru a beneficiat de o parte din bunurile asociației ca cotă parte. La momentul împărțirii lui i-a revenit o ramă de la o remorcă pentru tractor pe două axe, pe care pe atunci cu 8 ani în urmă a fost apreciată la valoarea de 8000 lei. Șasiul reprezenta doar partea metalică, fără roți. Nu era ruginită și putea fi reabilitată și folosită după destinație. Pe unul din axe mai era fixat un amortizor. Șasiul era de culoare roșie. Bunul dat îl ținea depozitat sub gardul gospodăriei sale. Nu îi era frică că va fi sustras deoarece el câântărea aproape 1000 kg. Totodată, a legat rama cu sârmă de o tulpină de copac din grădină. La data de 19.11.2024, aproximaitv pe la orele 05:30, s-a trezit să ducă bovina la cireadă, moment în care a depistat lipsa șasiului de la

remorcă. Despre acest lucru a înștiințat poliția prin intermediul 112. În urma măsurilor efectuate de dânsul a stabilit că remorca a fost sustrasă în jurul orelor 03:00 și transportată într-o direcție necunoscută cu un motocultor de culoare albastră. Acest lucru l-a stabilit prin vizionarea imaginilor video de pe camerele de supraveghere din sat. Cine erau persoanele care au sustras rama metalică inițial nu cunoștea. Ulterior, a aflat de la colaboratorii de poliție că rama sa a fost sustrasă de către doi minori din localitatea Chițcanii Vechi raionul Telenești. Familiile acestora sunt Anton și Perju. Tot aceștia după ce au sustras-o au tăiat-o în trei părți și au vândut-o la punctul de colectare a metalului din satul Negureni raionul Telenești, unde a văzut-o. La fel a înțeles că cei doi minori în aceiași noapte au mai sustras niște porți din satul Chițcanii Vechi raionul Telenești. A comunicat că inițial a apreciat valoarea prejudiciului pentru șasiul sustras la suma de 8000 lei, dar la moment vizualizând pe site-urile de anunuțuri, a văzut că un astfel de șasiu pentru model PTS4, de tip românesc, costă în jur de 600 euro, echivalentul a 12000 lei, care are pretenția de ai fi restituiți. Șasiul în forma în care se află acum nu-l mai vrea înapoi, deoarece nu o mai poate folosi după destinație. Cu aceștia este gata să se împace în cazul în care îi vor repara prejudiciul indicat mai sus. (f.d.30-32 vol I);

- ***declarațiile martorului Chiriac Spiridon*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* locuiește în satul Chițcanii Vechi raionul Telenești împreună cu familia. Este elev în clasa IX la Gimnaziul „Valeriu Cordineanu" din satul Chițcanii Vechi raionul Telenești. Pe Anton Dionisie și Perju Dumitru îi cunoaște. Ultimul îi este coleg de clasă. Pe data de 19.11.2024, aprximativ pe la orele 12:00-13:00, exact nu ține minte, a fost telefonat de către Perju Dumitru care l-a rugat să aducă un disc pentru tăiat metal. Acesta i-a zis să îl aducă în satul Negureni raionul Telenești la bunica lui Perju Dumitru. Cunoștea unde locuiește aceasta deoarece anterior a mai fost cu Perju Dumitru, la ea. Astfel, a luat un disc de tăiat metal de acasă și s-a dus în satul Negureni raionul Telenești la Perju Raisa. Când a ajuns la gospodăria acesteia, a văzut în fața porții o ramă metalică de la remorcă, fără roți de culoare roșie. A întrebat a cui este rama metalică, la ce Perju Dumitru i-a zis că este al lui Anton Dionisie. Auzind acest lucru nu a bănuit nimic i-a dat discul lui Anton Dionisie și au început a tăia din ramă. Declară că și el a încercat să îi ajute dar din cauză că nu a putut, rama au tăiat-o Perju Dumitru și Anton Dionisie. După ce au efectuat două tăieturi, din ramă au obținut trei bucăți de metal. Tot ei au spus să le dea în ogradă. Atunci el a întrebat de ce, la ce aceștia au recunoscut că au sustras-o noaptea trecută. I-a ajutat să dea cele trei bucăți în ogradă, deoarece nu se simțea vinovat căci nu a participat la sustragerea acesteia, iar faptul că a aflat mai târziu că sînt sustrase nu schimba nimic. După ce a dat, cele trei bucăți din rama metalică în ogradă, Perju Dumitru l-a telefonat pe Focșa Roman, căruia i-au propus să facă bani de cheltuială, după care i-a spus să vină cu căruța la Perju Raisa, să ducă niște metal, cu ce Focșa Roman a fost de acord. După ce au încărcat cele trei bucăți de șasiu de la remorcă, i-au spus și lui Roman Focșa că aceasta este sustrasă. Toți patru au încărcat cele trei bucăți de șasiu în căruță, după care el cu Focșa Roman au mers cu căruța la punctul de colectare a metalului din satul Negureni raionul Telenești unde din urma lor au venit doar Perju Dumitru, iar Anton Dionisie s-a ascuns deoarece auziseră că sunt căutați de către poliție. Banii pe vânzarea metalului i-a încasat Perju Dumitru și anume suma de 1000 lei. El a primit 200 lei pentru că a ajutat și pentru discul de tăiat metal pe care l-a adus, iar Focșa Roman a primit suma de 100 lei pentru că a transportat metalul la punctul de colectare a metalului. După aceasta împreună cu Focșa Roman au venit în satul Chițcanii Vechi raionul Telenești. Ceilalți doi au mai rămas în satul Negureni raionul Telenești și ce au făcut mai departe

nu cunoaște. Declară că motocultorul cu remorca de culoare albastră lui Perju Dumitru era în ogradă la Perju Raisa. Totodată în ogradă la Perju Raisa în timp ce tăiau șasiul, a observat că mai erau patru elemente de la două porți mari ce sunt instalate la intrare la gospodăriile oamenilor. Ce ia atras atenția la ele era faptul că pe două din ele erau sudați câte doi urși confecționați din metal. Celelalte două erau de culore verde și păreau mai vechi. Astfel, declară că el nu a avut nici o legătură cu sustragerea porților sau a șasiului metalic de la remorcă, despre faptul că au fost sustrase a aflat după ce Anton Dionisie și cu Perju Dumitru au tăiat șasiul metalic. Din câte a înțeles șasiul metalic, cât și porțile aceștia le-au sustras în doi. Despre șasiu i-au spus că au pus remorca lângă el, și l-au răsturnat peste ea, adică nu a fost nevoie să îl ridice (f.d.37-41, vol I);

- ***declarațiile martorului Focșa Roman*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* locuiește în satul Chițcanii Vechi raionul Telenești, împreună cu familia. Pe cet. Anton Dionisie și Perju Dumitru îi cunoaște, deoarece sînt locuitori ai aceiași comune, Perju Dumitru locuind în satul Chițcanii Noi raionul Telenești. La data de 19.11.2024, se afla acasă, când a fost telefonat de către Dumitru Perju care l-a întrebat dacă nu vrea să facă un calâm cu căruța. A fost de acord și acesta i-a zis să meargă în satul Negureni raionul Telenești, la bunica lui. Personal cunoștea unde locuiește bunica acestuia deoarece anterior cu el a mai fost la dânsa. Astfel, a luat căruța și a mers în satul Negureni raionul Telenești. Când a ajuns, la poarta gospodăriei bunicii lui Perju Dumitru, era acesta împreună cu Anton Dionisie și Chiriac Spiridon. Jos în fața porții erau trei bucăți de metal, pe care Dumitru Perju i-a comunicat că trebuie duse la punctul de colectare a metalului din marginea satului Negureni raionul Telenești. Înainte de a fi tăiate cele trei bucăți de metal erau un șasiu de remorcă. Pe o bucată de metal era un răsor. Metalul era de culoare roșie. A ajutat să încărce cele trei bucăți de metal în căruță după care împreună cu Chiriac Spiridon au mers cu căruța spre punctul de colectare a metalului. Perju Dumitru și cu Anton Dionisie au mers pe jos înainte pe alt drum. Când a ajuns la punctul de colectare a metalului uzat, cu Chiriac Spiridon, i-a văzut pe Dumitru și Dionisie că erau acolo, dar nu au intrat pe teritoriu. Anton Dionisie vorbea la telefon și a spus că îi va ajunge din urmă, dar nu a mai venit. Cu ei a mers Perju Dumitru. Au pus cele trei bucăti de metal pe cântar după care le-au aruncat în movila cu metal. Perju Dumitru a luat banii pe metal, din câte ține minte 1011 lei. Din aceștia i-a dat lui 100 lei pentru transport. După aceasta s-a întors în satul Chițcanii Vechi raionul Telenești și cu ei nu a mai vorbit. Cât a încărcat metalul a văzut că în ogradă era motocultorul de culoare albastră. Tot în ogradă mai erau două perechi de porți mari. Pe două din ele erau sudați niște urși. Altele două erau de culoare verde, dar exact nu mai ține minte. Nu s-a interesat ale cui sunt acestea. A declarat despre faptul că metalul dat era sustras a aflat în timp ce se deplasau de la punctul de colectare a metalului spre gospodăria bunicii lui Perju Dumitru unde urma să îi lase pe aceștia. Despre acest lucru i-a spus Perju Dumitru și cu Anton Dionisie. Când a aflat despre acest lucru nu a avut nici o reacție, deoarece el nu a participat la comiterea infracțiunii, aceștia comiseseră fapta și nimic nu mai putea fi întors înapoi (f.d.42-45, vol I);

- ***declarațiile martorului Stratu Tudor*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* locuiește în satul Țînțăreni raionul Telenești împreună cu familia. Activează în calitate lucrător și paznic la punctul de colectare a metalului din satul Negureni raionul Telenești. La data de 19.11.2024, pe la orele 15:00-16:00, exact nu mai ține minte, se afla la serviciu pe teritoriul punctului de colectare a metalului, când pe teritoriu a intrat o căruță și trei băieți. Cine sunt aceștia nu cunoaște deoarece erau străini. Astfel, unul din ei s-a apropiat de dânsul și a zis că

dorește să dea niște metal uzat. În căruță aveau trei bucăți de metal, care erau tăiate proaspăt. Acestea erau toate părți componente ale unui șasiu de la remorcă. Pe una din bucăți era și un amortizator. După ce le-a cântărit a obținut o greutate de 337 kg, pentru care i-a achitat unuia din ei suma de 1011 lei, după care au plecat. Nu a întrebat de unde aveau metalul deoarece acest lucru nu îl interesează. A doua zi la punctul de colectare a metalului a venit și Balan Boris care este locuitor al satului Negureni raionul Telenești, care a văzut cele trei bucăți din șasiul metalic, i-a spus că este a lui și l-a întrebat cine le-a adus. Nu a putut să-i zică cine sunt acele trei persoane deoarece nici el nu le cunoștea. Unicul indiciu pe care i l-a dat a fost faptul că în timp ce aceștia vorbeau s-a adresat la unul din ei cu porecla „BELÎI". A declarat că a eliberat o recipisă prin care s-a obligat să păstreze cele trei bucăți de metal până la finisarea urmăririi penale. Metalul adus de aceștia și la moment se află pe teritoriul punctului de colectare a metalului (f.d.46-49, vol I);

-declarațiile părții vătămate Taburceanu Sandu, *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* este născut și domiciliat în satul Chițcanii Vechi raionul Telenești, dar la moment de facto locuiește în mun. Chișinău, unde are serviciu ocazional în construcții. În satul Chițcanii Vechi raionul Telenești se află casa părintească, unde la moment nu locuiește nimeni, deoarece mama sa este plecată peste hotarele țării. De casă mai are grijă o vecină pe nume Cojocari Nina. La casa părintească a fost la data de 03.11.2024. Totul era în regulă, porțile de la intrarea în gospodărie se aflau la locul lor. La data de 19.11.2024, a fost telefonat de către mama sa din Federația Rusă, care i-a comunicat că cele două porți mari de la intrarea în gospodărie lipsesc, adică au fost sustrase de către persoane necunoscute în noaptea de 18 spre 19 noiembrie 2024. În aceiași zi a venit în satul Chițcanii Vechi raionul Telenești unde a depus o cerere pe acest caz. Când a ajuns la fața locului a observat că a treia piesă de la poartă era la locul ei. Semnul dinstinctiv la porțile sustrase este faptul că pe fiecare din acestea sunt sudați câte doi urși confecționați din metal, ce simbolizau la acea vreme olimpiada ce s-a desfășurat în fosta Uniune Sovietică, din care motiv a apreciat valoarea bunurilor sustrase la suma de 20000 lei. Astfel, după ce a depistat lipsa porților a început a le căuta prin mahala, dar nu le-a putut găsi și nici cine le-ar fi putut sustrage. Ulterior deja din discuțiile cu șeful de sector, a înțeles că porțile au fost sustrase de către doi minori din sat și anume Anton Dionisie și Perju Dumitru, care și-au recunoscut vina. Dacă au mai fost implicate și alte persoane nu cunoaște. Totodată la moment declară că porțile i-au fost aduse înapoi și montate pe stâlpi. Necătând la acest lucru, prin sustragerea porților făptuitorii i-au cauzat un prejudiciu material în mărime de 20 000 lei. Suplimentar, a mai comunicat că porțile i-au fost zgâriate și necesită a fi renovate prin vopsire, o parte din metal este îndoit. Pentru renovarea acestora este nevoie de suma de 5000 lei. La fel din momentul când a fost anunțat despre sustragerea porților a efectuat o deplasare Chișinău – Chițcanii Vechi raionul Telenești, și două deplasari la organul de urmărire penală în or. Telenești și pentru fiecare deplasare a cheltuit suma de 1000 lei, în total 3000 lei, deoarece a venit cu automobilul, salariul său pentru trei zile zile absență de la serviciu constituie 4500 lei, iar prejudiciul moral îl apreciază la suma de 10000 lei. Astfel, prejudiciul material cauzat prin infracțiune lui este de suma de 20 000 lei, iar prejudiciu moral la suma de 10 000 lei, precum și alte cheltuieli suplimentare survenite ca urmare a comiterii infracțiunii în mărime de 12 500 lei, pe care are pretentia de ai fi restituiți, iar aceștia să fie pedepsiți conform legii pentru ai corecta și a descuraja comiterea de către aceștia a altor infracțiuni (f.d.72-74, vol I);

- prin procesul verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic anexă, acțiune procesuală efectuată la data de 20.11.2024, din care rezultă că cercetării a fost supusă porțiunea de teren din adiacentul gospodăriei lui Balan Boris din satul Negureni raionul Telenești, unde se afla șasiul metalic sustras și tulpina de copac de care era legat acesta. Totodată s-a stabilit că pe tulpina de copac a rămas o bucată de sârmă cu urme de tăiere recentă (f.d.13-15 vol I);

-prin procesul verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic anexă, acțiune procesuală efectuată la data de 21.11.2024**,** din care rezultă că de la Stratu Tudor, angajat al punctului de colectare a metalaului uzat au fost ridicate și lăsate spre păstrare trei bucăți de metal, părți componente ale unui șasiu de remorcă, fapt confirmat prin recipisa din 21.11.2024, precum și ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 03.12.2024, conform căreia cele trei bucăți de fier uzat, părți componente ale unui șasiu de remorcă ridicate și examinate prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 20.11.2024, au fost recunoscute în calitate de corp delict (f.d.50-55 vol I);

- prin procesul verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic anexă, acțiune procesuală efectuată la data de 19.11.2024 prin care a fost supus cercetării intrarea de la gospodăria lui Taburceanu Sandu, situate în satul Chițcanii vechi raionul Telenești. Prin cercetare a fost fixat faptul sustragerii a două porți metalice. Totdată a fost fixat caracteristicile individuale ale obiectelor sustrase (f.d.58-60 vol I).

5.3. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că aces tea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpaților.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în

următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

5.4. Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui **Perju Dumitru** și **Anton Dionisie** au fost încadrate juridic în baza art.186 alin.(2) lit. b), din Codul penal, pe ambele epizoade, cu semnele calificative: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de către două persoane.*

5.5. În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie, oferite în instanţa de judecată, care de altfel au recunoscut integral vina în comiterea faptei, oferind detalii signifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpați cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra.*

5.6. ***Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală***, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

Instanța de judecată reține faptul că, infracțiunile ce i se incriminează inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie și anume art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul VI „Infracțiuni contra patrimoniului”.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.186 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material îl formează bunurile care au o existenta materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor

În speță instanța de judecată apreciază că Perju Dumitru și Anton Dionisie au atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, ce aparțin părților vătămate Taburceanu Sandu și Balan Boris, prin faptul că au sustras bunurile, în circumstanțele expuse supra.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în sustragerea bunului, 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, 4) modul ascuns al comiterii infracțiunii.

Instanța precizează că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin „sustragere" se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator.

Infracțiunea prevăzută la art.186 din Codul penal, este materială şi se consumă odată cu dobândirea bunurilor, fapt realizat în speța dată.

Infracțiunea de furt se săvârșește numai cu intenție directă, iar la calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

La caz, *latura subiectivă* presupune intenția inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie, or ei au acționat dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestora.

Subiect al infracțiunii de furt este persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 14 ani, iar inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie, întrunesc semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) din Codul penal.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acţiunile lui Perju Dumitru și Anton Dionisie şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Prin urmare, instanță ajunge la concluzia că vina inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe ambele epizoade, au fost demonstrată incontestabil, ca fiind dovedită, în afară de orice dubiu rezonabil.

Cu privire la cererea de încetare a procesului în legătură cu împăcarea părților.

6.1. În ședință de judecată, apărătorul Ion Șova și reprezentantul legal Stratu Mariana, care acționează în interesele inculpatului Perju Dumitru și apărătorul Ghenadie Bulhac care acționează în interesele inculpatului Anton Dionisie, au susținut în continuare cererile depuse de pe data de 08.05.2026 în temeiul prevederilor art.109 Cod penal solicitînd încetarea procesului penal pornit în privinţa inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie.

Inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie au confirmat veridicitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora.

Acuzatorul de stat, Anatolie Bunduchi a pledat în vederea încetării procesului penal în privința inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionisie, menţionând că legea penală permite pentru asemenea categorie de infracţiune împăcarea părţilor, iar inculpații întrunesc condiţiile necesare în vederea încetării procesului pe astfel de temei.

6.2. Conform art.391 alin.(1) pct.(1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipseşte plângerea părţii vătămate, plângerea a fost retrasă sau părţile s-au împăcat.*

Art.332 alin.(1) din Codul de procedură penală, stabileşte că, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.285 alin.(2) pct.1) din Codul de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că: plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacţie în cadrul procesului de mediere sau părţile s-au împăcat - în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

Conform art.109 alin.(1) din Codul penal, Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie sau dacă în privinţa ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani. În cazul minorilor, împăcarea părţilor poate fi aplicată şi pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracţiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială.

Reieşind din dispoziţia art.109 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată reţine că, pentru a fi aplicate prevederile articolului dat, inculpatul trebuie să întrunească anumite condiţii şi anume:

Prima condiţie este ca infracţiunea comisă să facă parte din categoriile de infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolele II–VI şi art.264 alin.(1) din Partea specială, iar în cazul minorilor, împăcarea părţilor poate fi aplicată şi pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracţiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială.

Potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, în raport cu prevederile art.16 Cod penal, faptele comise și integral recunoscute de inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie se clasifică ca una mai puțin gravă și este prevăzută pe art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, iar la caz urmează a fi reținut că faptele sunt comise de un minor. Respectiv, raportat la prevederile art.109 alin.(1) Cod penal, legea penală permite încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părţilor.

A doua condiţie este că, persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie.

Din materialele cauzei penale și prin revendicările anexate la materialele cauzei se constată că, inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie anterior nu au fost condamnați, respectiv nu are antecedente penale.

A treia condiţie este că, în privinţa inculpatului nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani.

Din considerentele menţionate instanţa de judecată conchide, că procesul penal în privinţa lui Perju Dumitru și Anton Dionisie, învinuiți de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu împăcarea părţilor.

6.3. În continuare, instanţa susţine că conform art.475 Cod de procedură penală, (1) În cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale privind minorii, afară de circumstanţele prevăzute în art.96, urmează a se stabili: 1) vîrsta minorului (ziua, luna, anul naşterii); 2) condiţiile în care trăieşte şi este educat minorul, gradul de dezvoltare intelectuală, volitivă şi psihologică a lui, particularităţile caracterului şi temperamentului, interesele şi necesităţile lui; 3) influenţa

adulţilor sau a altor minori asupra minorului; 4) cauzele şi condiţiile care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii. (3) Pentru circumstanţele prevăzute în prezentul articol organul de urmărire penală, procurorul sau, după caz, instanţa de judecată dispune întocmirea referatului presentinţial de evaluare psihosocială a minorului.

Potrivit art.485 Cod de procedură penală, (1) La adoptarea sentinţei în procesul unui minor, în afară de chestiunile indicate în art.385, instanţa de judecată urmează să examineze posibilitatea liberării de pedeapsa penală a minorului în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal sau suspendării condiţionate a executării pedepsei de către minor conform dispoziţiilor art.90 din Codul penal.

Potrivit art.93 Codul penal, *minorii condamnaţi pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare, mai puţin grave sau grave sînt liberaţi de pedeapsă de către instanţa de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ prevăzute la art.104*.

Iar art.104 Cod penal, prevede că, *(1) Persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu art.54 sau de pedeapsă penală în conformitate cu art.93 li se aplică următoarele măsuri de constrîngere cu caracter educativ: a) avertismentul; b) încredinţarea minorului pentru supraveghere părinţilor, persoanelor care îi înlocuiesc sau organelor specializate de stat; c) obligarea minorului să repare daunele cauzate. La aplicarea acestei măsuri se ia în considerare starea materială a minorului; d) obligarea minorului de a urma un curs de reabilitare psihologică; e) obligarea minorului de a urma cursul de învăţămînt obligatoriu; f) obligarea minorului de a participa la un program probaţional; g) obligarea minorului de a urma un curs de calificare profesională. (2) Enumerarea de la alin.(1) are un caracter exhaustiv. (3) Minorului îi pot fi aplicate concomitent cîteva măsuri de constrîngere cu caracter educativ. (4) În cazul eschivării sistematice a minorului de la măsurile de constrîngere cu caracter educativ, la propunerea organului de stat specializat, procurorul anulează măsurile aplicate şi trimite cauza în instanţa de judecată, iar în cazul în care măsurile respective au fost stabilite de către instanţa de judecată, aceasta le anulează şi dispune trimiterea cauzei penale la procuror sau, după caz, stabileşte o pedeapsă prevăzută de lege pentru fapta săvîrşită. (5) Măsurile de constrîngere cu caracter educativ se aplică minorilor pînă la atingerea majoratului, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei săvîrşite.*

Totodată potrivit pct.17 din Ansamblul regulilor minime ale Naţiunilor Unite cu privire la administrarea justiţiei pentru minori (Regulile de la Beijing), care prevede că,– Decizia autorităţii competente trebuie să se inspire din următoarele principii: a) *Decizia trebuie să fie întotdeauna direct proporţională nu numai cu circumstanţele şi gravitatea delictului, dar şi cu circumstanţele şi nevoile delincventului ca şi cu nevoile societăţii;* b*) Nu se vor aduce restricţii libertăţii personale a minorului – iar limitarea lor la minimum – se va face după un examen minuţios; c) Privarea de libertate individuală nu se va aplica decât dacă minorul este considerat vinovat de săvârşirea unui delict împotriva unei alte persoane, sau în recidivă, sau dacă nu există altă soluţie convenabilă; d) Bunăstarea minorului trebuie să fie criteriul determinant în examinarea cazului său.*

6.4. Reținând actele cauzei, potrivit cărora părțile vătămate şi-au exprimat expres voința de a se împăca cu inculpații Perju Dumitru și Anton Dionisie, total, necondiționat şi definitiv, înțelegând că, pun capăt litigiului născut din săvârșirea infracțiunii, înlăturând astfel, consecințele penale, și insistă la încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, în temeiul art. 109 din Codul penal, pe cale de consecință, instanța de judecată consideră că, sunt întrunite condițiile cumulative, stabilite de art.109 Cod penal, și este oportună încetarea

procesului penal în privința inculpaților Perju Dumitru și Anton Dionise, cu înlăturarea răspunderii penale a acesteia, în legătură cu împăcarea părților.

Corpurile delicte

7.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

7.2. Art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală stipulează că corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

7.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța de judecată concluzionează că trei bucăți de fier, parte a șasiului sustrase de la partea vătămată Balan Boris, care se află la păstrare la punctul de colectare a fierului uzat din s.Negureni; două părți de la poarta gospodăriei cet.Taburceanu Sandu, care se află la păstrare la acesta, de restituit după apartenență.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 109 din Codul penal, articolelor 227-229, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 437 alin. (1) pct. 1^4) şi 485 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Perju Dumitru** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Taburceanu Sandu).

Conform prevederilor art. 109 alin. (1) din Codul penal, se liberează Perju Dumitru de răspundere penală, în legătură cu împăcarea părților.

Se recunoaşte vinovat **Perju Dumitru** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Balan Boris).

Conform prevederilor art. 109 alin. (1) din Codul penal, se liberează Perju Dumitru de răspundere penală, în legătură cu împăcarea părților.

Se recunoaşte vinovat **Anton Dionisie** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Taburceanu Sandu).

Conform prevederilor art. 109 alin. (1) din Codul penal, se liberează Anton Dionisie de răspundere penală, în legătură cu împăcarea părților.

Se recunoaşte vinovat **Anton Dionisie** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Balan Boris).

Conform prevederilor art. 109 alin. (1) din Codul penal, se liberează Anton Dionisie de răspundere penală, în legătură cu împăcarea părților.

Corpurile delicte trei bucăți de fier, parte a șasiului sustrase de la partea vătămată Balan Boris, care se află la păstrare la punctul de colectare a fierului uzat din s.Negureni; două părți de la poarta gospodăriei cet.Taburceanu Sandu, care se află la păstrare la acesta, de restituit după apartenență.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**